

Досегадинъ Сивкова

ЕСОПОВЫ

Зна

ВЯСНИ.

#295/n.

II стъ

Ж 591/1952

Орелъ-а и Лисица-та. 1.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТРЯНОВО

Орелъ и Лисица содръжли сѧ, и близо едѣнъ при другъ да си живѣятъ изкобили, а за вѣрно и постоянно прѣителство да имъ бѣде навыкновение-то. Орелъ-а си нафтѣкалъ гнѣздѣ-то на едно високо дърво, такожде и Лисица-та оушенила сѧ (родила), въ най близо до дърво-то (вкрѣстие-то). Едѣнъ пътъ като отишла Лисица-та да си грабси пѣдѣнкѣ, Орелъ-а понѣже немалъ що да пѣдѣ, слетѣлъ долѣ междѣ хвѣститѣ на леглото ѣ, и грабителски взнесла сички-тѣ и Лисици-та горѣ на гнѣздѣ-то си, и направилъ ги сладкъ гѣзвъжъ ведно съ птенци-тѣ си. Клепѣта Лисица като сѧ върнала и като разумѣла Онова, що было станало, Оскорвила-сѧ не толкова за ради смърть-тѣ на дѣцѣта си, колкото сѧ Оскорвила, защото не могла да си отмъсти на Орелъ-а: и понѣже е ѣ Ова едно животнѣ отъ Ова, които ходятъ долѣ по землѣ-тѣ, за